

KIEROWNIK DUCHOWY ŚWIĘTEJ FAUSTYNY

Stanisław Cieślak SJ

Wydawnictwo WAM
Kraków 2011

Przedmowa

Jak słusznie zauważyła s. M. Elżbieta Siepak ZMBM: „z życiem i misją św. Siostry Faustyny kojarzy się najczęściej postać bł. ks. Michała Sopočki. Mało natomiast pisze się i mówi o nie mniej zasłużonym kapłanie, jakim był o. Józef Andrasz SJ, jej krakowski spowiednik i kierownik duchowy”¹. Niniejsza publikacja pragnie wyjść naprzeciw temu zapotrzebowaniu i przedstawić życie i działalność o. Józefa Andrasza (1891-1963).

Na świat przyszedł w okresie niewoli jako poddany monarchii austro-węgierskiej. W szeregi Towarzystwa Jezusowego wstąpił mając niespełna piętnaście lat. W zakonie otrzymał solidne wykształcenie humanistyczne, filozoficzne i teologiczne. Podczas studiów teologicznych, które odbywał m.in. w Starej Wsi k. Brzozowa, doczekał się upragnionej przez Polaków wolności po 123 latach niewoli. Po święceniach kapłańskich, które otrzymał w 1919 roku w Krakowie, włączył się z zapalem w odbudowę zniszczonej przez zaborców Rzeczypospolitej. W okresie międzywojennym pro-

¹ E. Siepak, *Ojciec Józef Andrasz SJ, krakowski kierownik duchowy św. Siostry Faustyny*, „Orędzie Miłosierdzia”, 73 (2010), s. 6.

wadził rozległą i dynamiczną działalność, trudził się nad odnową moralną i duchową narodu. Pragnął, aby Polska stała się państwem sprawiedliwości i równości społecznej. Urzeczywistnienie tego planu widział we wprowadzeniu w życie społeczno-polityczne wartości Ewangelii Jezusa Chrystusa.

Wkład o. Andrasza w rozwój Kościoła katolickiego w Polsce jest znaczny, zwłaszcza w okresie międzywojennym. Przez wiele lat przebywał w Krakowie i był związany z Wydawnictwem Apostolstwa Modlitwy. Okazał się zdolnym i płodnym pisarzem religijnym. W 1921 roku zapoczątkował wydawnictwo seryjne „Biblioteka Życia Wewnętrznego”, które zawiera w większości przekłady wybitnych światowych dzieł dotyczących duchowości. Prócz tego był redaktorem czasopisma zakonnego „Nasze Wiadomości” (1923-1928) oraz „Posłańca Serca Jezusowego” (1930-1940). Jednocześnie działał na polu Apostolstwa Modlitwy i Dzieła Poświęcenia Rodzin oraz Krucjaty Eucharystycznej i Sodalicii Mariańskiej. Dał się także poznać jako poszukiwany kaznodzieja i rekolekcyjista, wytrawny kierownik duchowy wielu żeńskich zgromadzeń zakonnych. Jedną z jego córek duchowych była mieszkająca w ostatnich latach życia w Krakowie-Łagiewnikach św. s. Faustyna Kowalska ZMBM (1905-1938). Z żarliwością propagował Miłosierdzie Boże, które Jezus objawił Apostołce i Sekretarce Bożego Miłosierdzia.

Opatrzność sprawiła, że uniknął aresztowania przez gestapo w listopadzie 1939 roku. W okresie okupacji

hitlerowskiej przenosił się na terenie Polski z miejsca na miejsce, wszędzie służąc jako duszpasterz. Przekonał się wówczas jeszcze bardziej, że człowiek naznaczony tragedią II wojny światowej winien zwrócić się do Bożego Serca oraz czerpać ze skarbcza Bożego Miłosierdzia. W 1943 roku, a więc jeszcze podczas tragicznego terroru hitlerowskiego, zapoczątkował nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego w Krakowie-Łagiewnikach.

Po zakończeniu II wojny światowej nie miał złudzeń, że wyzwolona spod pogańskiego hitleryzmu Polska musi stawić czoła kolejnemu zagrożeniu: totalitarnemu państwu komunistycznemu, które – wspierane przez aparat represji Związku Sowieckiego – dążyło do wykorzenienia chrześcijaństwa z serc Polaków i zastąpienia go ideologią materialistyczną. W rzeczywistości powojennej widział obronę Polski przed bezbożnym komunizmem oraz szczęście i pomyślność rodzin w przymierzu z Bogiem, które – o czym był głęboko przekonany – najpełniej wyrażało się w poświęceniu rodzin, wspólnot parafialnych oraz całego narodu Najświętszemu Sercu Jezusa.

Wobec braku monografii i prac poświęconych o. Andraszowi, wykorzystano w niniejszej pracy przede wszystkim materiały archiwalne zgromadzone w Archiwum Prowincji Polski Południowej Towarzystwa Jezusowego w Krakowie. Wiele cennych informacji wydobyto z czasopism, w których o. Andrasz zamieszczał swoje artykuły. Część pracy dotyczącej kierownictwa duchowego św. s. Faustyny Kowalskiej

została opracowana głównie na podstawie *Dzienniczka* i listów Sekretarki i Apostołki Bożego Miłosierdzia.

Bohater niniejszej publikacji był wiernym duchowym synem św. Ignacego Loyoli (1491-1556). Podobnie jak on pragnął zostać jedynie użytecznym narzędziem w ręku Pana Boga, pełnić wolę Bożą oraz mieć na uwadze większą chwałę Boga i pożytek dusz. Bez tego założenia, wybitnie religijnego i być może trudnego do zrozumienia przez niejednego współczesnego człowieka, nie można w pełni zrozumieć jezuitę – o. Józefa Andrasza.